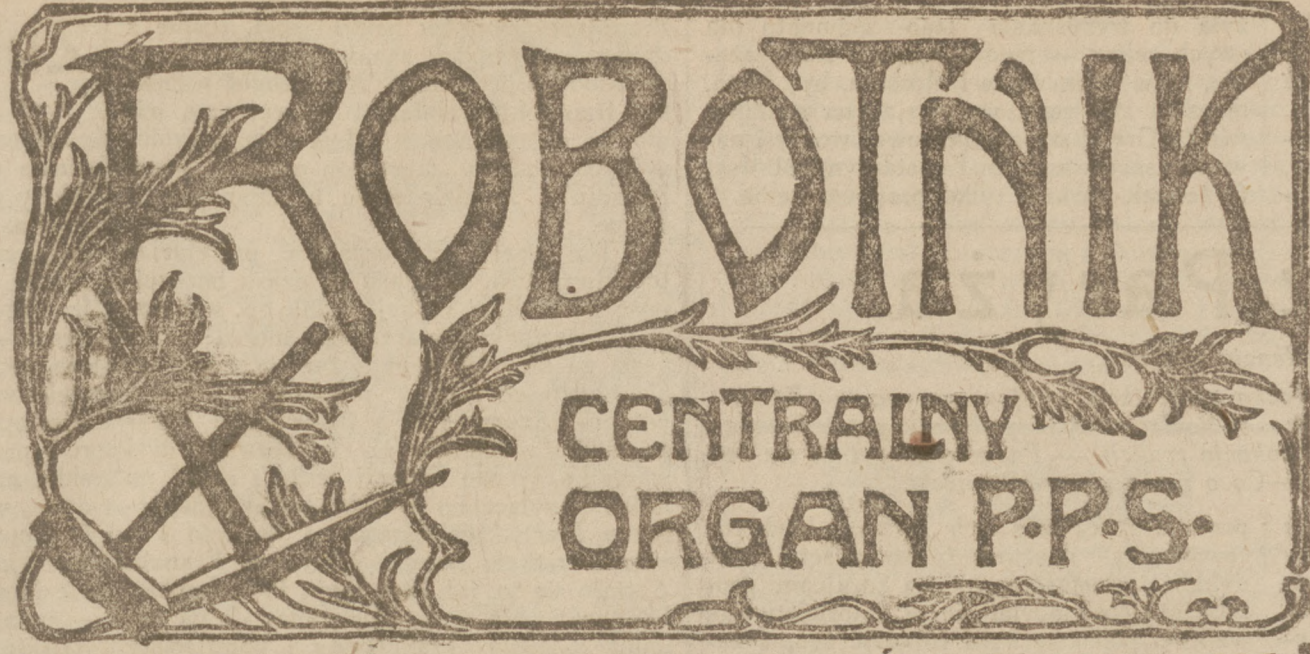

Niech żyje rząd robotniczy i włościański!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

Ceny ogłoszeń:

w tekście (przed kron.) Mk. 125 Nekrelogi 65 Zwyczajne 65 drobne za jeden wyraz 30 Ceny ogłoszeń należy rozumić za wiersz wysokości 1 milimetr Ogłoszenia w niedzielę o 25% drożej. Fantazyjne i tabele (bilanse) 50% Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu Administracji o 10 drożej. Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie przyjęte ogłoszenia od dnia zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. a terminowy druk ogłoszeń administracji nie odpowiada.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

Redakcja przyjmuje interesantów od 1-2 pp. Za zwrot rękopisów redakcja nie odpowiada. Tel. Redakcji 178-70, Admin. 120-13.

Redakcja i Administracja: Warecka 7. Konto czekowe P. K. O. Nr. 175. Numer pojedynczy 40 mk.

Administracja czynna od 8 do 4-ej bez przerwy. Kasa czynna od 11 do 2. Rachunki płatne w środy

N. D. w sierpniu 1914 r.

Zbliżają się rocznice sierpniowe i w obec tego nie od rzeczy będzie przypomnieć, że to narodowa demokracja w sierpniu 1914 r. walczyła o niepodległość Polski. Przypomnienie to tem bardziej będzie w czasie, że narodowa demokracja usilnie stara się o stałizowanie historii owych przełomowych dni. Obrzuca się błotem o rezne wystąpienie Piłsudskiego w tym celu, aby jego prawdziwe znaczenie, jako walki o niepodległość, spotwarzyć i cały ten ruch opłwać jako dzieło austrjackie i niemieckie. Ten fakt, że zamierzenia Piłsudskiego nie mogły się przejawiać w całej swojej czystości, że Piłsudski musiał czynić ustępstwa formalne, aby wogóle mógł czynić i poprzeć sprawę niepodległości — ten fakt endecy wyzyskują dla swoich oszczerstw. Ale tego nie mówią, że idea niepodległości właśnie dzięki Piłsudskiemu panowała nad narzuconymi przez Austrię i Niemcy więzami i przewyciężyła ugodowe wstępy i zбочenia. I tego również nie mówią, że właśnie endecy pośpieszyli z czynną pomocą konserwicy krakowskiej w jej usiłnieniu starania, aby ruch niepodległościowy wypaczyć i sprowadzić na tory lokalizmu austrjackiego. Nie kto inny, ale właśnie endecja, wstępując do t. zw. N. K. N. (Naczelnego Komitetu Narodowego), postawiła za warunek: nieprowadzenie w zaburze rosyjskim agitacji powstańczej i traktowanie całego ruchu legionowego jako wyrazu — wdzięczności dla Franciszka Józefa. I właśnie ogromna jest zasługa Józefa Piłsudskiego, że nie tylko wstrzymał ruch zbrojny w tych formach, w jakich to wówczas było możliwe, ale i nie pozwolił zesłanotować go na rzecz jakiegokolwiek zaborcy. Historia całkowicie potwierdziła przewidywania myśli polityczną Piłsudskiego, że uwolnienie się od majajdu rosyjskiego jest pierwszym warunkiem, niezbędną podstawą zdobycia niepodległości. I z chwilą, gdy Rosja poniosła klęskę, a zwłaszcza po rewolucji rosyjskiej — taktyka niepodległościowa miała już inny obiekt walki: Austrię i Niemcy.

zyczenia i nasze wiernopoddanicze uczucia prosimy Waszą Cesarską Wysokość złożyć u stóp Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Pana! Pod tym telegramem podpisani są wszyscy najwybitniejsi endecy, jak: Roman Dmowski, Władysław Grabski, Władysław Jabłonowski, Antoni Marylski, dr. Antoni Rząd, Antoni Sadzewicz it. d. Ale endecja istniała także w Galicji, pod berłem Franciszka Józefa. Cóż uczyniła ta galicyjska część „wszechpolskiego” stronnictwa? Oto wstąpiła do Naczelnego Komitetu Narodowego, aby poprzeć tam, wbrew Piłsudskiemu, kierunek austrofilski — z tem zastrzeżeniem, że to obowiązuje tylko w granicach monarchji habsburskiej. Bardziej typowej ugody, wstrętniejszego kołajizmu na wszystkie fronty, gorszej bezideowości niepodobna sobie wyobrazić. Tam padają do stóp Mikołaja, tu liżą stopy Franciszka Józefa. Dn. 16 sierpnia 1914 r. endecy podpisali odezwę N. K. N., w której czytamy: „Austria w obronie wolności swych ludów wysyła na ziemie polskie potężną armję przeciw rosyjskiemu ciemnocy! Szlachetny monarcha tego państwa, pod którego sprawiedliwymi i mądrymi rządami część naszego narodu mogła przez pół wieku rozwijać i mnożyć polskie siły i cała jego armja, ruszając do boju o najwznościejsze ideały kultury, patrzy na naród polski jako na wypróbowanego obrońcę tych ideałów!” i t. d.)

Taka była myśl narodowa endecji w sierpniu 1914 r. Dla uzupełnienia obrazu należy dodać, że posłowie endecy w parlamencie niemieckim wraz z całym Kołem polskim głosowali — za kredytami wojennymi dla rządu niemieckiego...

Chmury na Bliskim Wschodzie.

Grecki marsz na Konstantynopol. — Istotne znaczenie tego postanowienia i jego przyczyny. — Powstanie w Turkiestanie. — Enver Pasza: członek honorowy III Międzynarodówki i wódz powstańców przeciw bolszewickich. — Radek o „ogromnym znaczeniu symbolicznem” Envera Paszy. — Zabójstwo Dżemala Paszy. — Związek między akcją Grecji a akcją Envera Paszy. Sławetna dyplomacja Ententy, niezdolna do ostatecznego i uczciwego załatwienia żadnej ze spraw wyniesionych na porządek dzienny po wojnie europejskiej, musi przypatrywać się fatalnym skutkom swego niedołęstwa i krótkowzroczności, przejawiającym się w różnych krajach, wśród rozmaitych narodów i szczepów. Chroniczne napięcie francusko - niemieckie trwa w pełni. Austria znajduje się nad przepaścią bankrutstwa finansowego, we Włoszech zanoszą się na wojnę domową i t. d., a politycy Ententy nie mają nic pilniejszego do roboty, jak obdzielać swe kraje mandatami na panowanie w Palestynie, Syrii i rozszerzać swe „sfery wpływów” za pomocą oręża i wyzysku kapitalistycznego.

Zarządzą przywrócić pokój między Grecją i Turcją, to wymierza policzek samemu Lloyd George'owi, jednemu z największych winowajców obecnego stanu rzeczy na Bliskim Wschodzie. Jest też rzeczą możliwą, że Grecja zarzykowała swój krok dlatego, że podobno rząd angielski jest obecnie słabszy pod względem militarnym i że nowa wojna dałaby Grecji lepsze wyniki, niż dotychczas. I tu wkraczamy na inny teren tegoż Bliskiego Wschodu, nad którym gromadzą się chmury wojenne, mianowicie Turkiestanu, Buchary, Chiwy. Trudno określić dokładnie, co się tam dzieje, gdyż niema dotychczas obszerniejszych wiadomości. Tytuł tylko da się powiedzieć, że w Turkiestanie, „republice sowieckiej”, wybuchło powstanie przeciwko sowietom i że główną rolę w ruchu przeciwmoskiewskim gra Enver Pasza.

Podpisani są pod tą odezwą z endeków i spółki: pp. Tadeusz Cieniński, dr. St. Kasznica, K. ks. Czartorwski, A. ks. Lubomirski, ks. Zajchowski, dr. Stanisław Głabirski, Al. hr. Skarbek, Stanisław Grabski, dr. Stanisław Stroński, dr. Stefan Surzycki.

Nazwisko to dobrze znane. Przed wojną gorący przyjaciel Niemców i wódz rewolucji młodotureckiej, zasłynął Enver Pasza także, jako jeden z najokrutniejszych oprawców Ormian, a następnie, jako przyjaciel bolszewików, którzy w nagrodę za usługi Envera w dziele „oswobodzenia” ludów Wschodu w duchu „komunistycznym” mianowali go członkiem honorowym III Międzynarodówki. A gdy z tego powodu rozległy się zjadliwe uwagi ze strony socjalistów zachodnich, Radek napisał artykuł, w którym twierdzi, że Enver Pasza nie będąc komunistą, przejrzał jednak, że zarówno kapitalizm niemiecki zbankrutował, jakoteż kapitalizm Ententy znajduje się w okresie rozkładu. Z tego to powodu Enver Pasza cały swój olbrzymi autorytet w świecie muzułmańskim poświęca na to, by rzucić pomost między Rosją sowiecką a ludami Wschodu i jego wystąpienie ma w sobie „ogromne znaczenie symboliczne”.

A więc podwójna asekuracja! W Warszawie p. Władysław Grabski życzy zwycięstwa armji rosyjskiej, we Lwowie p. Stanisław Grabski — austrjackiej. W Warszawie — wiernopoddaniczość rosyjska, we Lwowie — austrjacka. W Warszawie — słowiańszczyzna i oddanie całej Polski carowi, we Lwowie — walka przeciwko rosyjskiemu ciemnocy w imię najwznościejszych ideałów kultury. Natomiast ani w Warszawie, ani we Lwowie niema ani śladu myśli niepodległościowej w obozie endekim!

Dziś Enver Pasza jest przywódcą powstańców republik sowieckich na Bliskim Wschodzie. Ogłosił się on kalifem i emirem wszystkich tych obszarów, a Moskwa wysyła przeciwko niemu armję czerwoną, by oswobodzić republiki sowieckie od oswoobodziciela ludów wschodnich. W celu schwywania samego Envera wysłano za nim list gończy i wyznaczono nagrodę za jego głowę.

Tak było w sierpniu 1914 r. Później narodowa demokracja zmieniła nieco taktykę. Oto po wzięciu Lwowa przez Rosję p. Stanisław Grabski, p. Stanisław Stroński i t. p. natychmiast wyrzekli się „szlachetnego monarchy”, jego „mądrych rządów” i „boju o najwznościejsze ideały kultury”. P. Stanisław Grabski niezwłocznie przystąpił do pisania poufnych memoriałów do hr. Bobrińskiego, w których Galicję Wschodnią uznawał za kraj rosyjski i pisał dla armji rosyjskiej projekt odezwy na chwilę wkroczenia do Galicji Zachodniej!

Jaki jest stosunek rządu angielskiego do Envera Paszy — trudno narazie powiedzieć. Nie wyjaśniło tego zabójstwo Dżemala Paszy, dokonane w Tyflisie na drodze powrotnej z Moskwy do Angory. Ale jest rzeczą charakterystyczną, że znowu Radek napisał na cześć zabitego artykuł - hymn, w którym opiewa zasługi Dżemala prawie w tych samych słowach, co dwa lata temu — Envera Paszę. A ponieważ „ogromne znaczenie symboliczne” członka honorowego III Międzynarodówki okazało się obecnie w całej pełni, należałoby przyznać słuszność depeszy „Times'a”, że zabójstwa Dżemala Paszy dokonała Cze-ka tyfliska z obaw, aby nie doszło do porozumienia między rządem angielskim a Enver Paszą, którego to porozumienia zwolennikiem miał być Dżemal Pasza. Artykuł Radka byłby nekrologiem z góry przygotowanym, wraz

) Przytaczamy według „Kurjera Lwowskiego” z 29 lipca r. b.

